

om en anerkendt Sygekasse, gælder eo ipso om en understøttet, men ikke omvendt.

Afsnit III. (hvarende til Regeringsforslaget I. og II.) fastsætter Reglerne for, hvilke Sygekasser der kunne blive understøttede. Udvalgets eller Flertallets Endringer ere følgende:

Med Hensyn til Medlemstallet har Flertallet indført Bestemmelser i § 14 andet og tredje Stykke, hvorved der sikres Kasser med mindst 30 Medlemmer en begrænset Ret til Understøttelse, og aabnes endog mindre Kasser Udgang til Understøttelse igennem Sammenslutning til gensidig Sikring. Man har saameget mindre betænkt sig paa at indføre disse Regler i Lovforslaget, som en Sammenslutning imellem Kasserne endog i udvidet Omfang, netop turde være i fuld Overensstemmelse med Kommissions- og Regeringsforslagets ledende Principper.

Angaaende den stedlige Begrænsning har Flertallet i § 15 foreslaaet, at den ikke i Landkommunerne kan være snævrere end et Sogn. Herved vil formentlig saa uheldige Forhold kunne undgaaes, at Beboere af et Sogn kunne udelukkes fra en i Sognet bestaaende Sygekasse uden at besidde nogen Mulighed for at danne eller indtræde i en anden.

Saadanne Sygekasser, der efter Regeringsforslagets Udtryk „ere knyttede til en enkelt Forretning“, har Udvalgets Flertal behandlet i en særegen Paragraf, § 16. Man vil i Kommissionens Betænkning Side 24—25 finde, at denne nærede Betænkelse heber ved at inddrage saadanne Sygekasser, der „af Fabriksherrer o. lign. ere oprettede til Fordel for deres Arbejdere“, under Lovforslagets Navn. Der har i Udvalget været Stemning for ganske at udelukke saadanne Kasser, som en Arbejdsgiver opretholder for de af ham fysiske Arbejdere som tvungne Medlemmer, særligt da den udbøvede Tvang hyppigst ikke lader sig direkte konstatere. Naar man imidlertid ikke er skredet til den ligefremme Udelukkelse, saa er dette mindre sket af den af Kommissionen

anførte Grund — saadanne Fabrikssygekassers almindelige Forekomst — end af Hensyn til, at man ikke har villet paatage sig Ansvaret for, at Arbejdere i affidesliggende Egne, hvorf. Ets. en Fabrik oprettes, skulde udelukkes fra den offentlige Understøttelse til den eneste Sygekasse, der rimeligvis maatte staa dem aaben. Derimod har Flertallet ment det nødvendigt at træffe Sikkerhedsforanstaltninger, dels med Hensyn til Kasserne administrative Uafhængighed, dels med Hensyn til Medlemmernes Ret til at forblive i Kassen, selv om deres Sysselsættelse ved den bestemte Forretning ophører — hvorved disse Kasser ikke stilles anderledes end andre understøttede Sygekasser.

I § 18 er der af Udvalget foretaget en mindre Rettelse, for stærkere at udtrykke de Samfundsklasser, der ere berettigede til Understøttelse; der læses: „Arbejdere, ubemidlede mindre Landbrugere og Næringsdrivende“ i Stedet for: „Arbejdere, Husmænd, ubemidlede Haandværkere og næringsdrivende“. Endvidere er Regeringsforslagets tredje Stykke ændret. Heri bestemmes, at „Personer, der lide af nogen betydeligere kronisk eller uhelbredelig Sygdom, ikke have Udgang til Optagelse“. Flertallet har fundet denne Bestemmelse inhuman og ikke ment, at Kasserne skulde krævede den ubetingede Udelukkelse af saadanne Personer. Man har i Stedet for sat en Bestemmelse, ifølge hvilken saadanne Personer kunne optages med begrænset Medlemsret, saaledes at de ikke have Ret til Understøttelse for den kroniske eller uhelbredelige Sygdoms Vedkommende, der konstateredes ved Optagelsen. Som Følge heraf vil ingen, der ellers opfylder de stillede Betingelser, paa Grund af sin Helbredstilstand kunne udelukkes fra en understøttet Sygekasse.

I § 20 er samlet alle Bestemmelser angaaende Personers Overgang fra en Sygekasse til en anden i Overensstemmelse med Regeringsforslagets § 6. Tilføjet er kun en Bestemmelse om, at Personer, der ved Lovens Strafftræden mindst et Aar have